

Училище “Кирил и Методий” и детска градина “Зайченцето бяло”
Закриване на учебната година, 26 юни 2016 г., Париж

И РЕКОХА БЪЛГАРИТЕ ПОЧИТАЙ КОРЕНА СИ! И ЩЕ БЪДЕШ!

Десетата учебна година на училище “Кирил и Методий” и на детска градина “Зайченцето бяло” в Париж завършва. Всеки наш празник вече е бил празнуван 10 пъти. След 10 години от живота на едно училище може без пресилване да се говори за традиции. Това са основите, които го изграждат, това са символите, заредени със смисъл, еднозначен за всички, това са спойките на градежа.

Всички ги знаем и ги очакваме и дори когато бялата роза подарена от първолак на всеки зрелостник липсва, защото не сме смогнали или пък, както тази година, се е оказала червена, тя все пак е “бяла”, защото това е символът и традицията, които сме създали – тези, които го “родиха” и тези, които го държаме за ръка, докато прождаше.

На всеки празник се заричам, че това ще бъде последното комюнике, което ще напиша, защото след толкова години един непрофесионалист, който пише само заради личния си възторг от случилото се, губи възторга си, а с него и думите, в които може да го облече. Когато спреш да плачеш, спри да пишеш! Спирането се отлага и този път.

Какво се случи днес? Освен децата, които бяха повече на брой и все по-ентузиазирани. Освен програмата, която е все по-стегната и по-забавна. Освен бюфета, осигурен от родителите. Освен прекрасната актриса Наталия Дончева, която ни гостуваше. Освен ритуалната смяна на знаменосци. Освен ведрите учителки. Освен усмихнатите родители. Освен красивите салони и градина на посолството ни. Освен розите и шампанското за зрелостниците. Освен много силните думи, които чухме.

Това, което беше по-различно, изненадващо и понесе всички ни на крила и ни разплака, бяха сбогуването и благодарностите на зрелостниците. Думите, които изрекоха за любимото училище, за най-прекрасната учителка на света (Румяна Шибилева), сълзите, които неумело преглъщаха, филмчето, което Виктор беше направил за своите 10 години вплетени в 10-те години на училището, нямат цена и не могат да се разкажат.

И май, вместо разказ, който би оковал в думи този звезден миг, е по-добре да теглим една усмихната черта и да кажем докъде стигнахме десет години по-късно. В началото имаше смели мечти и проекти. Сега има факти и резултати. И ми се струва най-удачно под чертата да чуем Камелия Трибулен, която измисли училището, а на празника присъстваше като майка:

“Ние вървим напред, НАД всичко!

Наистина нашите ученици, само и единствено благодарение на българския език стигат до София, Варна, Търново, Плевен, до Рим, Брюксел, Прага, Будапеща, Дъблин и всеки на своето ниво се осъществява и напредва ... приятелства, презентации, нови култури, стажове, следване, продължаване на обучение, работа...

Няма друго училище, което да прави това и да го прави по толкова уверен, открит, законен и на практика професионален начин!

Няма друго училище, което да внимава толкова за всеки ученик. Още много малко трябва, за да се поправят и последните грешки! Да се надяваме, че ще стане с ново поколение родители и учители!

Наистина едно училище става институция след първия собствен випуск, а при нас това ще е 2018. Целият този процес е напипване и търсене на принципа на пробата и грешката. Следващият цикъл ще е наместване и едва на 25-годишнината ще може да се говори за истинските постижения и отпечатък на училището.

Децата стават все повече! Каква радост беше да гледаме малките да излизат, излизат, излизат, излизат и да нямат край...”

И нека, както е прошепнала Мария Атанасова, училищният ни ръководител, да сме заедно, с обич и уважение в училищните дела не “въпреки всичко”, а “НАД всичко”, включително и над собствените ни кусури.

На този празник плакахме и се радвахме и за Ирина, прекрасен човек и учител в началния курс. Успех и попътен вятър, винаги ще бъдеш добре дошла!

На 3 септември 2016 се ражда I-ва българска гимназия в Париж. Добре дошли на новите ученици, а за другите – знаете кога и къде за още една година в радост, смехове, пътувания, приятелства и частица България в Париж.

Щастливо лято от нас!

Боряна Евтимова, секретар на асоциацията

